

Depășirea prejudecăților inconștiente

*Suport
didactic*

2

1. Aprofundarea cunoștințelor despre evrei și iudaism
- 2. Depășirea prejudecăților inconștiente**
3. Abordarea stereotipurilor și prejudecăților antisemite
4. Contestarea teoriilor conspirației
5. Predând despre antisemitism prin intermediul educației despre Holocaust
6. Abordarea negării, distorsionării și trivializării Holocaustului
7. Antisemitismul și discursul memoriei naționale
8. Gestionarea incidentelor antisemite
9. Gestionarea antisemitismului în mediul online
10. Antisemitismul și situația din Orientul Mijlociu

Depășirea prejudecăților inconștiente

Toată lumea are prejudecăți, atât negative, cât și pozitive, care afectează modul în care vedem lumea din jurul nostru. Multe dintre aceste atitudini sunt conștiente (sau explicite), dar multe sunt inconștiente (sau implicite) și au efectul de a ne ghida gândurile, deciziile și acțiunile fără ca noi să ne dăm seama de influența lor.

Toate ființele umane au prejudecăți inconștiente. Prejudecățile sunt gânduri și opinii care au fost construite și consolidate de-a lungul vieții prin intermediul interacțiunii cu familia, mass-media, influențe culturale și narațiuni istorice. Chiar și limbajul de zi cu zi și imaginile specifice comunităților în care trăim conțin prejudecăți. Prin urmare, identificarea și apoi depășirea prejudecăților noastre inconștiente nu este nicidecum o sarcină simplă sau ușoară. Cu toate acestea, există pași pe care îi putem întreprinde pentru a deveni mai conștienți de prejudecățile pe care le avem și pentru a diminua efectele subtile pe care le au asupra comportamentului nostru, care la rândul său ne influențează alegerile de viață.

Atitudine părtinitoare (Bias) se referă la o „înclinație sau prejudecată pentru sau împotriva unei persoane sau a unui grup, în special într-un mod considerat a fi inechitabil”.

Discriminarea¹ este „tratarea nedreaptă sau de o manieră dăunătoare a diferitelor categorii de persoane”.

SURSA : *Concise Oxford English Dictionary*, ediția a noua

Stereotipul se referă la o „imagine excesiv de simplificată a unui anumit grup de oameni”.

Prejudecata este un „sentiment despre un grup de oameni sau un individ dintr-un grup care se bazează pe un stereotip”.

SURSA : *Addressing Anti-Semitism Through Education: Guidelines for Policymakers*, p. 41.

Profesorii au responsabilitatea și provocarea de a-i trata pe toți elevii în mod egal și de a promova respectul pentru diversitate. Pentru a face față acestei provocări, profesorii trebuie să identifice și să chestioneze propriile prejudecăți. Dacă nu trec prin acest proces de auto-reflecție, ei pot întări, fără să știe, stereotipuri și prejudecăți prin atitudini inconștiente și le pot transmite în sălile de clasă. De exemplu,

aceste prejudecăți inconștiente pot avea un impact asupra predării, determinând profesorii să trateze elevii în mod diferit în funcție de rasă, etnie, limbă, religie, naționalitate, orientare sexuală, gen, dizabilitate, mediul socio-economic sau alți factori.

Rezultatele prejudecăților antisemite inconștiente în context educațional pot include:

¹ Discriminarea este, de asemenea, un concept juridic, înțeles de Comitetul pentru Drepturile Omului al Națiunilor Unite ca presupunând orice distincție, excludere, restricție sau preferință, care se bazează pe orice motiv, cum ar fi rasa, culoarea, sexul, limba, religia, opinia politică sau de altă natură, originea națională sau socială, proprietatea, statutul dobândit prin naștere sau alt statut, și care are scopul sau efectul de a anula sau de a afecta recunoașterea, folosirea sau exercitarea de către toate persoanele, pe picior de egalitate, a tuturor drepturilor și libertăților. (A se vedea Human Rights Committee, General Comment 18, Non-discrimination (Thirty-seventh session, 1989). Compilation of General Comments and General Recommendations Adopted by Human Rights Treaty Bodies, U.N. Doc. HRI/GEN/1/Rev.1 at 26 (1994), <<https://undocs.org/HRI/GEN/1/Rev.1>>.

- tratament neechitabil al colegilor sau elevilor evrei;
- includerea sau excluderea unor anumite informații despre evrei, iudaism, istoria sau cultura europeană, națională sau locală, Holocaustul sau Orientul Mijlociu;
- reacție, sau o lipsă de reacție, față de colegii sau elevii care se

confruntă cu expresii ale prejudecăților față de poporul evreu; și

- sprijinul tacit al elevilor care se simt încurajați să agrezeze elevii evrei.

Acest suport didactic oferă informații despre modul în care funcționează prejudecățile inconștiente, precum și strategii de identificare

și reducere a impactului lor negativ asupra atitudinilor și comportamentelor profesorilor atât în interiorul cât și în afara sălii de clasă. Acest material completează suportul didactic ODIHR nr. 3, „Abordarea stereotipurilor și prejudecăților antisemite”, care oferă exemple detaliate ale tipurilor de prejudecăți cu care se confruntă în mod special evreii.

Informații generale

Aproximativ 11 milioane de informații intră în creierul uman într-un singur moment, însă doar între 40 și 50 de informații sunt asimilate în mod conștient.² Pentru a gestiona toate aceste informații, creierul nostru selectează elementele pe care le tratează conștient, respectiv inconștient. În timp ce oamenii pot crede că iau decizii bazate pe câteva informații, de fapt fac acest lucru pe baza informațiilor de care sunt conștienți. Mii de alte informații le influențează deciziile în mod inconștient, creând scurtături mentale care urmează modele instinctuale și obiceiuri de supraviețuire care s-au dezvoltat de-a lungul a milioane de ani. Aceste scurtături mentale se numesc *prejudecăți cognitive* și au fost studiate de zeci de ani de cercetători din domeniul psihologiei sociale, economiei comportamentale și științelor cognitive. Până în prezent, au fost identificate până la 188 de tipuri diferite de prejudecăți cognitive, inclusiv următoarele, care pot avea un impact asupra predării:

- **Eroarea fundamentală de atribuire** – Când presupunem că alții

care se comportă într-un anumit mod o fac din cauza caracterului lor (o trăsătură fixă, cum ar fi etnia sau genul), mai degrabă decât ca răspuns la factori situaționali (de exemplu, au avut o zi proastă);

- **Eroarea de atribuire a grupului** – Când caracteristicile unui singur membru al grupului sunt generalizate pentru a reflecta grupul ca întreg;
- **Atitudinile părtinitoare față de grupul intern** – Când avem tendința de a atribui caracteristici și motivații pozitive unor persoane care sunt similare cu noi;
- **Prejudecata de confirmare** – Când căutăm, interpretăm, favorizăm și evocăm informații într-un mod care confirmă credințe sau idei preexistente;
- **Efectul de regrupare în jurul învingătorului (“bandwagon”)** – Când avem tendința să facem (sau să credem) lucruri pentru că mulți alți oameni fac (sau cred) la fel;

- **Efectul de ancorare** – Când avem tendința de a ne baza prea mult sau „ancorăm” decizia noastră pe o trăsătură sau o informație (de obicei, prima informație dobândită pe acel subiect); și

- **Cascada de disponibilitate** – Când o credință comună câștigă din ce în ce mai multă plauzibilitate prin repetarea ei din ce în ce mai mult în discursul public (sau „repetă ceva de suficient de multe ori și va deveni adevărat”).

Deși nu toate prejudecățile cognitive sunt direct dăunătoare, ele pot deveni periculoase atunci când ne împiedică să înțelegem punctul de vedere sau potențialul altei persoane. Acest lucru este relevant în special pentru relațiile dintre profesori și elevi. Persoanele din grupurile stigmatizate sau marginalizate sunt deosebit de vulnerabile la efectele prejudecăților negative, iar acest fenomen împiedică societatea să maximizeze potențialul pozitiv al diversității în școli, la locuri de muncă și în comunități.

² Howard Ross, *Exploring Unconscious Bias*, Diversity Best Practices (2008), <<https://culturalawareness.com/wp-content/uploads/2017/03/Unconscious-Bias-White-Paper.pdf>>.

În timp ce unii ar putea considera o anumită prejudecată ca fiind favorabilă (de exemplu, „Studenții asiatici sunt buni la matematică”, „Evreii sunt deștepți și au mulți bani”), alții nu o vor face. Asemenea prejudecăți îi pot face pe oameni să se simtă excluși, incapabili să îndeplinească așteptările dacă nu se conformează stereotipului sau chiar îi pot face pe oamenii care aparțin unui anumit grup să devină ținte pe baza unei generalizări false.³

Prejudecățile și stereotipurile din mass-media – în publicitate, știri, divertisment și alte programe – au fost de multă vreme o preocupare, în special în ceea ce privește modul în care acestea afectează vizibilitatea sau invizibilitatea bărbaților sau femeilor și a persoanelor din diferite grupuri minoritare. În mod tradițional, au existat două modalități diferite de a cuantifica părtinirea unui anumit canal de știri: 1) de a analiza publicul unui canal de știri; și 2) de a analiza conținutul produs de un canal de știri.⁴ Apariția internetului și a rețelelor de socializare au adăugat o nouă dimensiune acestei preocupări datorită modalităților în care informațiile pot viza, sau pot avea ecou în cadrul unor anumite grupuri.

Prejudecățile devin o problemă atunci când nu suntem conștienți de impactul lor asupra propriilor noastre acțiuni sau asupra altor persoane. Prejudecățile inconștiente acumulate ale oamenilor dintr-un grup majoritar, cu putere socială, economică sau politică pot fi extrem de distructive pentru ceilalți membrii ai societății, limitând și dăunând bunăstării celor care aparțin unor grupuri minoritare.

Există o percepție comună că profesorii – precum și alți profesioniști, cum ar fi medicii și avocații – sunt echitabili și incapabili de părtinire. Această percepție poate determina profesorii să treacă cu vederea sau să ignore potențialele prejudecăți din cauza unor sancțiuni concrete, posibile sau presupuse, pentru menținerea unor astfel de prejudecăți. Acest lucru nu îi lasă să vadă felul în care prejudecățile funcționează la nivel inconștient. Educatorii ar trebui să se angajeze în exerciții de autoreflexie pentru a pune sub semnul întrebării și în cele din urmă a consolida practicile și rațiunile lor în procesul de predare. Pentru a-i provoca și a-i ajuta pe elevi să identifice prejudecățile interne și externe, educatorii trebuie mai întâi să treacă ei înșiși prin acest proces.

Cercetările din Statele Unite au arătat că profesorii își petrec până la două treimi din timp vorbind cu elevii de sex masculin și sunt mai predispuși să întrerupă fetele și să le permită băieților să vorbească peste fete. De asemenea, profesorii tind să laude și să încurajeze băieții mai mult decât fetele. Ei petrec mai mult timp îndemnând băieții să caute răspunsuri mai profunde, în timp ce pe fete le răsplătesc pentru că sunt tăcute. De asemenea, băieții sunt cheamați mai des în fața clasei pentru exerciții practice. Când profesorii pun întrebări, își îndreaptă privirea mai des spre băieți, mai ales când întrebările sunt deschise.

Până când profesorii nu și-au văzut interacțiunile înregistrate, au crezut că sunt echilibrați în comunicarea lor cu elevii.

SURSA : Soraya Chemaly, „All Teachers Should Be Trained to Overcome Their Hidden Biases” Time Magazine, 12 februarie 2015, <<http://time.com/3705454/teachers-biases-girls-education/>>. Vezi și: David Sadker and Karen Zittleman, *Still Failing at Fairness: How Gender Bias Cheats Girls and Boys in School and What We Can Do About It* (New York: Scribner, 2009).

³ În ianuarie 2006, Ilan Halimi, un tânăr evreu francez de 23 de ani, a fost răpit și reținut pentru răscumpărare de o bandă. Atacatorii săi s-au bazat pe presupunerea falsă că familia lui era bogată pentru că erau evrei. Familia lui Halimi nu a putut plăti răscumpărarea. După săptămâni de tortură, Halimi a fost găsit mort pe 13 februarie 2006. Crima a fost recunoscută pe scară largă drept antisemită, iar autorii au fost ulterior condamnați. Vezi, de exemplu: The Economist, „The terrible tale of Ilan Halimi”, 2 martie 2006, <<https://www.economist.com/europe/2006/03/02/the-terrible-tale-of-ilan-halimi>>.

⁴ Filipe N. Ribeiro et al., “Media Bias Monitor: Quantifying Biases of Social Media News Outlets at Large-Scale”, Association for the Advancement of Artificial Intelligence (<www.aaai.org>), 2018.

Strategii pentru identificarea și reducerea prejudecăților inconștiente

O modalitate de a deveni conștienți de părtinirile noastre personale este să susținem testul de prejudecăți implicite (Implicit Bias Test), disponibil online în mai multe limbi: <<https://implicit.harvard.edu/implicit/>>.

Rezultatele acestui test au arătat că până și oamenii care sunt foarte conștienți de o problemă specifică (rasism, sexism, antisemitism etc.), și chiar cei care aparțin unui grup vizat de o astfel de prejudecată, pot avea prejudecăți inconștiente negative despre grup.

Din fericire, există modalități de a reduce efectul prejudecăților asupra propriului comportament. Primul și cel mai important pas este să recunoaștem că toți avem prejudecăți încorporate care sunt exprimate în moduri diferite. Devenind conștienți de prejudecățile noastre inconștiente putem să le atenuăm impactul asupra comportamentului nostru.

Odată ce suntem conștienți de prejudecățile noastre, există mai multe strategii diferite care pot fi folosite pentru a le reduce impactul asupra deciziilor noastre.

Încercarea de a se pune în locul celuilalt : Atunci când practicăm empatia, reflectăm la experiențele psihologice ale altora și încercăm să înțelegem perspectiva și emoțiile celuilalt, este mai puțin probabil să afișăm expresii automate de părtinire. Spre deosebire de încercarea de a fi „obiectivi”, făcându-ne timp să învățăm despre viețile elevilor și luând în considerare sentimentele și percepțiile lor, este mai puțin probabil să cădem pradă opiniilor stereotipice.⁵

Combaterea stereotipizării : Expunerea la imagini pozitive, istorii și

modele de urmat care contracarează stereotipurile existente s-a dovedit a fi o strategie eficientă pentru diminuarea prejudecăților implicite.⁶

Luarea în considerare a contrariului : dorința de a fi corect și obiectiv nu este suficientă pentru a depăși prejudecățile în aprecierea/evaluarea socială. S-a demonstrat că strategia de „a lua în considerare contrariul” are un efect de corectare mai mare.⁷

Folosirea imaginației : Imaginile mentale pot avea un efect profund asupra stării emoționale și psihologice. Cercetătorii au arătat că exercițiile de imaginație sunt o strategie eficientă pentru a ajuta la interiorizarea imaginilor care contrazic stereotipurile.⁸

Crearea de legături cu propria persoană : Deoarece evaluările despre sine sunt de obicei pozitive, iar oamenii leagă cu ușurință membrii grupului intern (de apartenență) de propria persoană, membrii

⁵ A. R. Todd, A. D. Galinsky and G. V. Bodenhausen, “Perspective taking undermines stereotype maintenance processes: Evidence from social memory, behavior explanation, and information solicitation”, *Social Cognition*, Vol. 30, No. 1, 2012, pp. 94–108.

⁶ Dasgupta and Greenwald. “On the Malleability of Automatic Attitudes: Combating Automatic Prejudice with Images of Admired and Disliked Individuals.” In the *Journal of Personality and Social Psychology* 2001. Vol. 81. No.5, pp. 800-814.

⁷ C.G. Lord, E. Preston and M. R. Lepper, “Considering the Opposite: A Corrective Strategy for Social Judgement”, *Journal of Personality and Social Psychology*, Vol. 47, No. 6, 1984, pp. 1231-1243.

⁸ Irene Blair, Jennifer Ma and Alison Lenton, “Imagining Stereotypes Away: The Moderation of Implicit Stereotypes through Mental Imagery”, *Journal of Personality and Social Psychology*, Vol. 81, No. 5, 2001, pp. 828-841.

acestui grup capătă o imagine pozitivă. Această strategie ne cere să redefinim referențialul „noi” prin condiționarea unei legături de identitate, astfel încât cei care sunt de regulă din grupul extern, să devină parte din grupul intern.⁹

Conștientizarea culturală : aprofundarea cunoștințelor despre culturile grupurilor sociale din comunitatea dvs. este o modalitate utilă de a reduce presupunerile și informațiile greșite. Abordarea des întâlnită, pe care am putea s-o numim „daltonism” (adică evitarea sau ignorarea diferențelor rasiale sau etnice), nu este o strategie eficientă pentru a depăși prejudecățile, deoarece „daltonismul” produce, de fapt, o prejudecată implicită mai mare decât strategiile care recunosc diferența.¹⁰ Cercetările au arătat că dezvoltarea unei mai bune conștientizări și a unei sensibilități mai mari față de diferențele de grup și individuale este mai eficientă în abordarea prejudecății.¹¹

„Imaginați-vă pentru câteva minute cum este o femeie puternică, de ce este considerată puternică, ce este ea capabilă să facă și ce fel de hobby-uri și activități îi plac.”

SURSA : Irene Blair, Jennifer Ma and Alison Lenton, “Imagining Stereotypes Away: The Moderation of Implicit Stereotypes through Mental Imagery”, *Journal of Personality and Social Psychology*, Vol. 81, No. 5, 2001, pp. 828-841.

Comportamente de apropiere : Persoanele bine intenționate se pot simți în continuare inconfortabil sau pot experimenta anxietate în interacțiunile lor cu persoane diferite. Acest lucru poate duce la evitarea sau la retragere, mai degrabă decât la interacțiune. Cercetătorii au descoperit că ne putem corecta și reduce prejudecățile negative prin comportamente de apropiere – încurajându-ne să îi abordăm pe ceilalți și învățând să ne simțim confortabil cu ceea ce este inconfortabil.¹²

A acționa în orb (Blinding) : Această idee a apărut în 1952 la Orchestra Simfonică din Boston și a devenit

o practică obișnuită la mai multe orchestre simfonice majore din Statele Unite. Implică plasarea unui paravan între instrumentiștii care dau probe și comisia de jurizare. Practica a arătat impactul major al prejudecăților de gen asupra compoziției orchestrelor simfonice. Ca urmare a acestei practici, proporția femeilor angajate de marile orchestre simfonice s-a dublat, de la 20% la 40%.¹³ Spectacolele televizate de talente folosesc uneori această strategie. Pentru profesori, tehnica poate fi aplicată prin practici precum ascunderea numelor elevilor atunci când corectează teste sau eseuri.

⁹ Anna Woodcock and Margo Monteith, “Forging links with the self to combat implicit bias”, *Group Processes and Intergroup Relations*, Vol. 16, Issue 4, 2012, pp. 445-461.

¹⁰ E. P. Apfelbaum, S. R. Sommers and M. I. Norton, “Seeing Race and Seeming Racist? Evaluating strategic colorblindness in social interaction”, *Journal of Personality and Social Psychology*, Vol. 95, Issue 4, 2008, pp. 918-932.

¹¹ J. Richeson and R. Nussbaum, “The impact of multiculturalism versus color-blindness on racial bias.” *Journal of Experimental Social Psychology*, Vol. 40, 2004, pp. 417-423.

¹² K. Kawakami et al., “(Close) Distance Makes the Heart Grow Fonder: Improving implicit racial attitudes and interracial interactions through approach behaviours”, *Journal of Personality and Psychology*, Vol. 92, Issue 6, pp. 957-971.

¹³ Claudia Goldin and Cecilia Rouse, “Orchestrating Impartiality: The Impact of ‘Blind’ Auditions on Female Musicians”, *American Economic Review*, Vol. 90, No. 4, 2000, pp. 715-741.

Activități suplimentare pentru a descoperi, a atenua și a contracara prejudecățile

Profesorii pot spori conștientizarea propriilor prejudecăți, le pot atenua și contracara prin următoarele:

Ce pași puteți face pentru...?

... a descoperi propriile prejudecăți și a le conștientiza?

- Familiarizați-vă cu studiile despre prejudecată și susțineți teste online care identifică propriile prejudecăți (consultați secțiunea *Resurse și materiale pentru lectură suplimentară* pentru link-uri conexe).

Pentru a vă descoperi prejudecățile față de evrei, gândiți-vă la imaginile și mesajele pe care le-ați perceput despre evrei și iudaism în copilărie, adolescență și maturitate. Au avut tendința să fie imagini pozitive sau negative? Sunt ele limitate la anumite elemente ale istoriei evreiești sau aveți o viziune amplă asupra diversității evreilor și a iudaismului și a contribuției acestora la societățile lor de-a lungul timpului?

- Faceți-vă timp pentru autoreflexie, folosind scrierea în jurnal sau exerciții de „mindfulness”.
- Colaborați cu alți educatori pentru a observa reciproc maniera de predare și a revizui curriculumul și planurile fiecăruia, ceea ce va ajuta la identificarea prejudecăților care pot fi ascunse și greu de detectat altfel.

Faceți o listă cu propriile stereotipuri pozitive. Acestea pot părea mai puțin ofensatoare sau restrictive, dar pot indica și propriile preferințe și, prin urmare, pot crește gradul de conștientizare cu privire la lucrurile sau grupurile la care ați putea avea o reacție mai puțin pozitivă.

- Faceți o listă de ocupații, cum ar fi șofer de taxi, bancher, muzician ambulant, politician, pilot etc. Cu ce asociați fiecare dintre aceste locuri de muncă când vă gândiți la ele? Cărui gen sau grup cultural atributeți aceste locuri de muncă? Apoi, faceți o listă cu grupurile din societate pe care le-ați întâlnit (de exemplu, romi, creștini, evrei, musulmani, solicitanți

de azil, persoane cu dizabilități, persoane care se confruntă cu lipsa adăpostului). Care sunt primele asocieri care vin în minte pentru fiecare dintre aceste grupuri?

- Începeți să vă observați tendințele – aveți tendința de a avea anumite preconcepții despre fete și altele despre băieți? Ce mesaje ați primit și ați transmis despre rolurile de gen? Presupuneți că oamenii din anumite grupuri culturale pot fi mai buni la unele activități decât alții? De exemplu, aveți tendința de a propune activități științifice pentru elevii care se identifică cu un grup și activități artistice sau fizice pentru alte grupuri? Faceți-vă timp pentru a observa tendințele în modul în care reacționați la persoane din jur.
- Luați în considerare de unde obțineți de obicei informațiile. Citiți mereu același ziar sau discutați aceleași subiecte cu aceleași persoane?
- Faceți o listă cu ultimele trei cărți pe care le-ați citit sau cu ultimele trei filme pe care le-ați văzut. Au reprezentat autorii sau personajele principale același grup identitar? Observați o preferință pentru anumite viziuni?

...a depăși sau a atenua propriile prejudecăți?

- Identificați lacunele în propriile cunoștințe culturale și expuneți-vă la diferite medii pentru a determina eliminarea acestor lacune. Luați în considerare noi perspective explorând cărți, filme, muzică, artă și expoziții care oferă o înțelegere a experiențelor altor grupuri. Familiarizarea cu modurile în care alte grupuri vorbesc, comunică, sărbătorească sau își exprimă cultura poate ajuta la reducerea oricărui disconfort pe care îl simțiți atunci când interacționați cu membrii acestor grupuri.

Schimbarea comportamentului poate avea o influență asupra propriilor gânduri, în timp ce faptul că veți avea o deschidere mai mare va influența probabil comportamentul altora față de dumneavoastră. Pe măsură ce interacționați mai mult cu oameni noi sau diferiți, veți începe să aveți experiențe care pun la îndoială prejudecățile avute anterior și cu timpul vă veți simți mai confortabil.

- Puneți-vă într-o situație în care faceți parte din grupul minoritar. Învățați o nouă limbă, participați la un festival religios sau cultural sau întrebați un prieten dintr-un

Pentru a reduce dependența de părtiniri în legătură cu evreii, explorați diversitatea istorică și contemporană a comunităților evreiești din orașul, țara sau regiunea dvs. Citiți cărți, vizionați filme, ascultați muzică sau participați la expoziții care prezintă o varietate de experiențe evreiești. Imaginați-vă cum ar fi fost viața dacă v-ați fi născut într-o comunitate evreiască vibrantă. Contactați un centru cultural evreiesc și participați la evenimentele publice ale acestuia. Identificați modele evreiești dintr-o varietate de grupuri și profesii și încorporați imaginile lor sau referiri la munca lor în ilustrațiile din sala de clasă.

alt grup cultural dacă puteți participa la un eveniment al respectivului grup. Observați și ascultați, încercați să vă scrieți trăirile și gândurile despre aceste experiențe, dar aveți grijă să nu vă formați noi generalizări.

- Uitați-vă în oglindă și gândiți-vă cum o persoană care nu cunoaște cine sunteți sau nu vă cunoaște situația ar putea generaliza despre dumneavoastră și de ce ar putea face anumite presupuneri.
- Gândiți-vă la reclamele pe care le vedeți sau auziți și încercați să le imaginați cu oameni complet diferiți în diferite roluri sau folosind replici diferite.
- Expuneți-vă pe dumneavoastră și pe elevii dumneavoastră la

cât mai multe exemple posibile de combatere a stereotipurilor. Acest lucru poate fi la fel de simplu ca schimbarea unui screensaver de computer, dar, totodată se poate manifesta prin alegerea imaginilor plasate în sala de clasă sau selectarea cărților și istoriilor selectate pentru a fi prezentate la oră.

- Modelele de urmat dintr-o varietate de grupuri oferă, de asemenea, oportunități de a contracara stereotipurile. Încurajați formarea echipelor mixte și asigurați-vă că dumneavoastră și elevii dumneavoastră aveți expunere la un mediu divers, incluzând, atunci când este posibil, subiecte variate, locuri, colegi sau invitați externi care vă pot oferi puncte de vedere noi.

...a contracara propriile reacții părtinitoare?

- Încercați să analizați g ndurile pe care le aveți și de ce ați putea g ndi aș;a; concentrați-vă pe asocierile pe care le faceți cu anumiți factori, imagini sau cuvinte specifice.
- Luați în considerare punctul de vedere al celeilalte persoane asupra unei situații, puneți întrebări și exersați empatia.
- Încercați să identificați caracteristici pozitive sau găsiți ceva ce aveți în comun cu cealaltă persoană sau celălalt grup.
- Puneți-vă următoarele întrebări: care este sursa de unde ați obținut informațiile care vă influențează reacția? Care este scopul acestei surse? Cum ar putea fi ea părtinitoare? Sursa respectivă întărește stereotipurile antisemite sau de altă natură? Care ar fi un alt mod de a privi această situație? Există cineva cu care puteți vorbi și care ar oferi o viziune diferită sau contrară?
- G ndiți-vă la membrii grupurilor pe care i-ați privit stereotipic. Scoateți etichetele și priviți din nou. Identificați trăsăturile lor individuale și modul în care diferă de așteptările stereotipe.
- Evaluați modul în care vorbiți pentru a evita termenii generalizatori precum „toată lumea”, „ ntotdeauna”, „sunt toți...” și declarațiile generaliste atunci când vorbiți despre grupuri de oameni. Încercați să vă exprimați clar atunci când identificați diferențele dintre indivizi.

Resurse și materiale pentru lecturi suplimentare

Susțineți testul de părtinire implicită (Implicit Bias Test) aici:

[<https://implicit.harvard.edu/implicit/>](https://implicit.harvard.edu/implicit/).

Există mai multe opțiuni care testează diferite prejudecăți, inclusiv bazate pe rasă, sex, greutate corporală și sexualitate. Fiecare test durează 10-20 de minute și este disponibil în mai multe limbi.

Canalul Teaching Channel oferă strategii pentru a implica elevii în discuții, disponibile la:

[.<https://www.teachingchannel.org/video/strategies-for-student-centered-discussion>](https://www.teachingchannel.org/video/strategies-for-student-centered-discussion).

Pentru exemple și recomandări despre cum să contracarați prejudecățile implicite, consultați: Yale Center for Teaching and Learning, *Awareness of Implicit Biases*, [.<https://ctl.yale.edu/ImplicitBiasAwareness>](https://ctl.yale.edu/ImplicitBiasAwareness).

Jill Suttie, “Four Ways Teachers Can Reduce Implicit Bias,” *Greater Good Magazine*, Berkeley, 2016, [.<https://greatergood.berkeley.edu/article/item/four_ways_teachers_can_reduce_implicit_bias>](https://greatergood.berkeley.edu/article/item/four_ways_teachers_can_reduce_implicit_bias).

Un plan de lecție despre prejudecată implicită și rasă poate fi descărcat de pe site-ul Ligii Anti-Defăimare la: [.<https://www.adl.org/education/educator-resources/lesson-plans/when-perception-and-reality-collide-implicit-bias-race>](https://www.adl.org/education/educator-resources/lesson-plans/when-perception-and-reality-collide-implicit-bias-race).

Câteva exemple de programe care contribuie la formarea unor modele care contracarează stereotipurile în școli includ:

- Proiectul Likrat despre leadership și dialog, [.<http://www.likrat.ch/en/>](http://www.likrat.ch/en/);
- Jødiske veivisere (Descoperitori de cărări evreiești), [.<https://www.xn--jdedommen-l8a.no/jodiske-veivisere/>](https://www.xn--jdedommen-l8a.no/jodiske-veivisere/);
- Proiectul “Rent a Jew” (Închiriază un evreu), [.<https://rentajew.org/>](https://rentajew.org/); și
- Fundația Haver pentru educație evreiască informală, [.<http://haver.hu/english/>](http://haver.hu/english/).

Organizația Teaching Tolerance oferă module de formare online în practici importante de educație contra atitudinilor părtinoare. Modulele acoperă componente precum instruirea, cultura colectivului de elevi, implicarea familiei și a comunității și rolul de lider al profesorilor, vezi:

[.<https://www.tolerance.org/professional-development/critical-practices-for-antibias-education>](https://www.tolerance.org/professional-development/critical-practices-for-antibias-education).

Biroul pentru diversitate și sensibilizare de la Universitatea din California, San Francisco oferă videoclipuri și resurse de cercetare pentru programul de formare dedicat prejudecăților inconștiente, care acoperă știința din spatele prejudecăților inconștiente și evaluează și abordează prejudecățile, vezi:

[.<https://diversity.ucsf.edu/resources/unconscious-bias>](https://diversity.ucsf.edu/resources/unconscious-bias).

